

TULEVAISUUDEN KUVAT JA MAHDOLLISUUDEN TAJU

Henri Rousseau (1844–1910): Nukkuva mustalaisnainen
FINOD: Organisaatiot ammattina 13.8.2021, Jussi Onnismaa

Henri Rousseau
1897

Sankariyksilö vai keskinäisriippuvuus?

- Emansipoiva (?) ja itseohjautuvuutta edellyttävä etätyö voi vahvistaa perinteistä abstraktia yksilöä: sankarillisuus, nollasummapelit.
- Kuitenkin työntekijöiden olisi tulevaisuudessa kyettävä nollasummapelien sijaan solmimaan moraalisia sopimuksia siitä, mikä työssä on keskeistä ja tavoittelemisen arvoista.
- Sovittava on myös siitä, millaiset toimintatavat ovat eettisin tai ekologisin perustein hyväksyttäviä *(Suomen työelämä vuonna 2030, TEM)*

Yksilöllistymisen skenaariot

- Länsimaista kapeaa ja köyhdyttävää yksilökäsitystä on aiheellista laventaa ”tälle” puolen eli sosiaaliseen ja ”tuolle” puolen eli ruumiilliseen ja esikielelliseen. (Félix Guattari)
- Ainutkertaisessa kohtaamisessa syntyy todellisuus, joka ei tyhjene sanalliseen kuvaukseen, vaan se koetaan ruumiillisesti. (Merleau-Ponty)
- Merkitykset ihmisten välillä siirtyvät, todentuvat ja ilmenevät paljolti ei-symbolisen prosessin välityksellä: kasvojen ilmeinä, äänenpainoina, eleinä ja ruumiin liikkeinä.
- Oleminen, muistaminen ja ajattelu ovat yksilöllisiä, mutta myös sosiaalisia ja toisaalta ruumiillisia tapahtumia.
- ”Ajatukset harhailevat ja etsivät ajattelijaa” (Bion, Hyyppä)

Liite: Missä ovat yksilön rajat?

- Nora Bateson

Teksti Valtanen, M 2021. Metsän aivot. Suomen kuvalehti 22/21, s. 32–38.

Osa sienistä kasvattaa seitinohuita rihmoja, jotka tunkeutuvat eteenpäin maan alla ja punoutuvat kasvien juuriin solutasolla. Juuret ja sienet muodostavat yhteisen sienijuuren. Se yhdistää yksittäiset kasvit maan alla yhdeksi suureksi verkostoksi.

On arvioitu, että sienet ja kasvit alkoivat tehdä yhteistyötä selkärangattomien valtakaudella noin 450 miljoonaa vuotta sitten, kun kasvit olivat vasta siirtymässä merestä maalle. Se oli juuri sienten ansiota.

Symbioosi opitaan peruskoulun ympäristöopissa: Sienen solut saavat puilta niiden yhteyttämisessä syntynyttä sokeria. Puut saavat sieniltä entsyymejä, kuten fosforia ja typpeä, jota ne ovat ottaneet maaperästä.

Vasta viime vuosina on kuitenkin alettu ymmärtää, että sienijuuressa tapahtuu paljon muutakin.

Ravinteet eivät liikukaan pelkästään sienen ja puun välillä, vaan kasvit voivat myös lähettää rihmaston kautta entsyymejä toisilleen. Kuolemaa tekevä puu saattaa luopua käyttämistään ravinteista ja lähettää ne rihmaston kautta muille puille. Varjossa kasvava taimi voi saada ylimääräisiä resursseja vahvemmilta naapureiltaan.

Rihmastot voivat elää hyvin kauan, jopa satoja vuosia.